

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2911/2019
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници адвокати Властимир Јанковић и Бранислав Максимовић, обојица из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Војкан Симић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 1818/19 од 27.03.2019. године, у седници одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСТУПА СЕ предмет Другог основног суда у Београду П бр. 3821/14 Апелационом суду у Београду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије тужиле, по члану 395. Закона о парничном поступку.

О б р а з л о ж е њ е

Делимичном пресудом Другог основног суда у Београду П бр. 3821/14 од 10.12.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском од 30.05.2018. године, а ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је сувласник са 46/100 идеалних делова на непокретности уписаној у ЛН ... КО ... и то: трособном стану – стан/приземље и спрат, улаз лево и гаража у подруму, улаз лево, које су у ... листу непокретности уписане без доказа о власништву, а која је изграђена на кп .../. по основу стицања у породичној заједници и наслеђа, што би тужена била дужна признати и трпети да тужила своје право упише у ЛН ... КО ... када се за то стекну законски услови.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1818/19 од 27.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена делимична пресуда Другог основног суда у Београду П 3821/14 од 10.12.2018. године у ставу другом изреке (став први изреке); одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован (став други изреке).

Против другостепене пресуде тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ради новог тумачења права, позивајући се на члан 403. и

404. став 1. Закона о парничном поступку, уместо члана 395. Закона о парничном поступку.

Тужба у овој парници поднета је 19.04.2006. године, првостепени суд је делимичну пресуду донео 10.12.2018. године, која је потврђена другостепеном пресудом дана 27.03.2019. године.

Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), у члану 506. став 1. прописује да поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09).

Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14) који је ступио на снагу 31.05.2014. године регулише одлучивање о ревизији против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године (независно од времена покретања парничног поступка), само у погледу вредносног цензуса за дозвољеност ревизије, који је одређен одредбом члана 23. став 3. овог закона.

Сва остала питања у вези дозвољености ревизије против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године цене се према правилима парничног поступка које су биле на снази у време покретања парничног поступка, односно у време укидања, ако је одлука којом се поступак окончава, укинута и предмет враћен на поновно суђење после 01.02.2012. године.

У овој парници, која је започета пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), није донета одлука којом се пресуда укида и предмет враћа на поновно суђење, како би се примењивале одредбе члана 506. став 2. овог закона, нити означена вредност предмета спора омогућава одлучивање о редовној ревизији (при чему погрешно навођење износа вредности предмета спора у уводу првостепене пресуде није од утицаја на немогућност одлучивања по редовној ревизији).

Одредбом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), која се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредби члана 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду да се поступак у овој парници води по правилима Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), као и да је против правноснажне одлуке донете у другом степену изјављена посебна ревизија тужиље, Врховни касациони суд не може да одлучује о ревизији као изузетно дозвољеној, ако нема предлога апелационог суда, односно Врховни касациони суд у смислу овог члана, не оцењује допуштеност ревизије.

- 3 -

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић